UNUTMAYINIZ! AFACAN

PERŞEMBE 27 EYLÛL 1934 No. 103
8 Büyük Sahife 3 Kuruş

Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

AFACAN

Afacanın Mürekkebi Bitmiş!..

AFACAN NE DİYOR?

— 1 —

Şişmanlar çok yorulur,
Patlar, belâyı bulur!.
Her kabaran cesursa
Hindiler boksör olur!.

— 2 —

Hey, Şişko! Sesini kes,
Sana gülüyor herkes!..
Yağlanmış bir ördeksin,
Senin evindir kümes!..

— 3 —

Çok yağmur benzer sele!
Buğdayı tartar kile!..
Şu korkak Şişko kaçar
Hatta gölgemden bile!.

— 4 —

Tatilde kaç zamandır,
Okuduğum romandır!
Beni fazla kızdırma,
Sonra işin yamandır!.

— 5 —

Bilgi başın tacıdır,
Cihalet çok acıdır!.
Ben: Çevik sporcuyum,
Şişgo pek lâpacıdır!..

AFACAN

AFACAN — Arap, siyah mürekkebim bitti.. Haydi koşmaca oynıyalım da sen azıcık terle, ben de şu şişemi dolduruyayım!...

ŞİŞKO NE DİYOR?

— 1 —

Hamsi koydum tavaya,
Başladı oynamaya!,.
Afacan ders anlamaz,
Başı benzer kayaya!..

— 2 —

Güneş açar, yaz olur,
Dallarda kiraz olur!..
Afacan isim taksa,
Yeni adı "kaz,, olur!.

— 3 —

Mektep herşeyden önce,
İplik halattan ince!..
Afacan pestil olur
Yumruğu indirince!..

— 4 —

Mendil güneşte kurur!
Avcular tavşan vurur!..
Her gün benim karşımda
Afacan salta durur!..

— 5 —

Tahta geçmez demire!..
İğnesiz durmaz tire!..
Ben: beslenmiş bir aslan,
Afacan: sıska pire!..

ŞİŞKO

Bu Nasıl İş!..

Misafir — (Hizmetçiye:) Bey efendi evde yok mu?..

Hizmetçi — Hayır efendim!.. hanımın dişlerini yaptırmağa gitti.

Misafir — demek hanım da yok!..

Hizmetçi — Hayır. Hanımefendi burada!..

NE İYİ TESELLİ

Afacan — Babam birdirbir oynadığımızı görecek olursa sevinecek, Havada kaldığımız zaman ayakkaplarımız eskimekten kurtuluyor.

Niçin Taramıyormuş

Muallim: — Kızım, her sabah saçlarınızı niçin taramadan mektebe geliyorsunuz?.

Tarak kayboldu, efendim?..

— O halde başka bir tarak alamıyor musunuz?..

— Başka tarak alamıyoruz muallim bey, çünkü yine bir gün kaybolacak değil mi?..

— Bu ne kılık itfaiye neferi mi oldun?

— Onun gibi birşey, evde yatacağımız zaman elektrikleri ben söndürüyorum.

— Babanın eski elbiselerini mi giyiyorsun?

— Hayır bu benim yeni elbiselerim. Biraz büyük yapılmasının sebebide eskidiği zaman babama vereceğim, o giyecek!.

BAŞ SÖZ

İmtihan korkusu

Hakkınız var: İmtihan korkusu, korkuların en yamanıdır.

Haftalardanberi, düşündükçe titrediğiniz gün nihayet gelip çatmış: Bal gibi bir tatilden sonra zehir gibi bir kaç saatle karşılaşıyorsunuz.

Yüreğiniz, ramazan davulu gibi, güm... Güm... Güm... Atıyor. Artık ne kadar titreseniz benziniz ne kadar sararsa hakkınız var!.

İşte ben, sizin ağabeyiniz, ne zaman imtihan gelmesini duysam hâlâ çocukluğumdan kalma bir korku ile, titrerim!.

Bilmem şimdi de bu usul yine var mı? Bizim imtihanlarımız hem neşeli, hem de tasalı olurdu. Fakat: Neşeyi mümeyyizler duyar, tasayi biz çekerdik!.

Anlatayım: Ben küçüklüğümde hususî bir mektebe giderdim. Orada âdet böyle idi: Talebeleri imtihan etmek için Maarif mümeyyizler gönderirdi ve bu mümeyyizlere mektepte öğle yemeği verilirdi. İşte bu yemekleri de çocuklar getirirdi. İmtihandan iki gün evvel müdür çocukları gözden geçirir, ailelerinin vaziyetlerine göre, yemek getirmelerini söylerdi.

Zenginler baklava, börek ve türlü türlü tatlıları, orta halliler sebzeleri ve fakirler de sofranın salata ve ekmeklerini tedarik ederlerdi.

Hiç unutmam: Bir sene benim hisseme tatlı isabet etmişti anneme söyledim. Aşçımıza bir tepsi Şam baklavası yaptırdı. Ben önde, tepsiyi taşıyan uşak arkada mektebe yollandık. Ne yalan söyleyeyim; tatlıda gözüm kalmıştı. Çünkü: Bir lokması bile Bana kısmet olmamış, hepsini şapır şapır yutmuşlardı, içimden:

Tattım verdim bir tepsi,
Deve yapıldı hepsi!..

Demiştim.

Yalnız, çocuklar değil, büyük adamlar bile imtihandan korkar Meselâ: Tarihte okuduğunuz, eski Fransa imparatoru Napolyon Ponapart bile bu korkuyu duymuştur. Bu fıkra meşhurdur:

Kumandanlardan biri, beti benzi sapsarı, eli ayağı titriyerek bir yere gidiyormuş.

Napolyon sormuş:

— Böyle telâş içinde nereye gidiyorsun?.

— Muharebeye!..

İmparator gülmüş:

— Bu da korkulacak şey mi?. Ben de seni imtihana gidiyorsun sanmıştım!..

İşte imtihan korkusu, insana böyle duman attırır...

Hatta çocuklar mekteplerde şu bir beyiti bile çıkarmışlardır:

İmtihanın korkusundan
Dalgalandı Akdeniz!.
Muallim Bey! Aman sizden
Bol numara isteriz!..

Çocuklar!. Fakat doğrusunu söyleyeyim: İmtihandan tembeller korkar. Düşününüz bir kere: Bütün sene derslerine iyi dikkat etmiş, vazifelerini yapmış bir çocuk hiç sorguya çekildiği zaman titrer mi? Hayır, değil mi?

Ağabey

YURT YAPRAĞI

KÖYLÜ DAYI ile AFACAN

Afacan — Merhaba; ey ekmeğini yediğim, eli sapan tutan, yılmaz köylü dayı..!

Köylü dayı — Merhaba; ey gazetesini okuduğum eli kalem tutan çalışkan Afacan!

Afacan — Sen tarlandan bir dakika bile ayrılmıyor, toprakları sürüyorsun. Bu sürülen topraklar, bir gün yeşil başaklarla, bir cennete benziyor. Onun için seni çok seviyorum!..

Köylü dayı — Ben de seni seviyorum. Çünkü: Sen de matbaandan bir dakika ayrılmıyor, gazete çıkartıyorsun. Bu çıkardığın gazete ile yorulan başlarımızın yükünü hafifletiyorsun. Evet; oğlum gazetecilik te yurt hizmetlerinden biridir.

Afacan — Fakat, köylü dayı; Senin vazifen daha şerefli!.. Sen köyünde çift sürmezsen Biz başka milletlere el açar, erzakımızı onlardan isteriz. Paramız yabancılara gider. Halbuki sen buna meydan vermiyorsun, geceli, gündüzlü çalışmanla bugün anayurtta ekilmemiş bir karış toprak kalmadı!..

Köylü dayı — Doğru, çocuğum!.. Çiftçiler Türkiyenin en saygı değer insanlarıdır. Onlar şehirler ve şehirlerin eğlencesinden uzak, durmadan emek verirler. Onun için köylülere karşı saygı duygusu duymak bize borçtur.

Afacan — Evet, köylü dayı, hatta Gazi babamız bile: "Köylü efendimizdir!.. „ demişti Öyleyse yaşasın köylüler!..

Köylü dayı — Varolsun küçük mektepliler!..

Necdet Rüştü

YAŞASIN SPOR

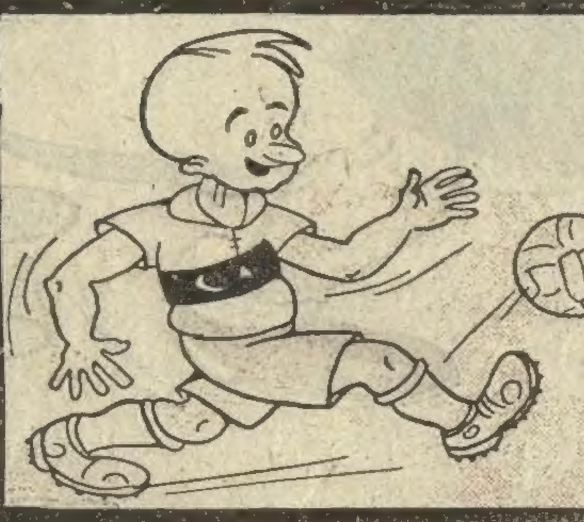

Cuma günü Galatasaray Fenerbahçeyi 1-0 Yendi

Geçen hafta İstanbulda bir çok spor müsabakaları yapılmıştır. Bunların içinden en meraklı en heyecanlı şüphesiz ki, Galatasaray - Fenerbahçe karşılamasiydi. Bu maça ait tafsilâtı aşağıda okuyunuz:

Galatasaray: 1 — Fenerbahçe: 0

Geçen sene Galatasaray-Fenerbahçe takımları arasında yapılan şilt müsabakası bir kavga yüzünden yarıda kalmıştı. Bu cuma her iki takım yeniden karşılaşmış ve Sarı-Kırmızılılar kuvvetli rakiplerini 1-0 yenerek İst. Sporla finala kalmağa muvaffak olmuşlardır.

Maç Nasıl Oldu?.

Saat 3,50 de Fenerbahçe takımı sahaya çıktı. bir kaç dakika sonra aslan Sarı-Kırmızılılar da sahada yer aldılar. Galatasaray güneş altına düşmüştü. İlk anlarda Sarı-Kırmızılılar oyuna hâkim..

Seyircilerin ekserisi Galatasarayın yenileceğini ümit ediyordu.

Fener Galatasaray maçında bir an

Bir aralık soldan inkişaf eden bir hücum Fernerbahçeye golle neticelendi. Bu golü Galatasaraylı Fazıl büyük bir maharetle Fener kalesine sokmuştu. Bunun arkasından Galatasaray tribününde Ra-Ra-Ra-Ra G. Saray G. Saray cim bom bom temposu tutturuldu. Bu heyecanla sarı-kırmızılı Rasih Fener kalesine ikinci bir gol attıysa da bu sayılmadı ve ofsayt verildi.

Birinci devre 1-0 Galatasarayın galibiyet hakedici oyunile bitti.

İkinci devrenin ilk 25 dakikasında Fener oyuna hâkim oluyorsada Galatasaraylı müdafilerin karşısında birşey yapmaktan aciz kalıyordu. Bu mühim maçta fenerin 1-0 mağlûbiyetile neticelendi. Fenerden en iyi oynıyanlar kaleci Bedii, haf Cevat ve for Muzafferdi. Galatasaray takımında ise bir, iki ikişi müstesna diğerlernin hepsi güzel oynamışlardır.

Afacan futbolcu

Kocaeli şampiyonluğunu Adapazarı İdman Yurdu kazandı

İki hafta evvel Adapazarı İdman yurdu ile İzmit İdman yurdu takımları arasında yapılan maç berabere neticelenmişti. Geçen Cuma İstanbullu hakem İzzet Muhiddin Beyin idaresinde her iki takım yeniden karşılaşmış ve neticede Adapazarı İdman yurdu takımı hakim ve ezici bir oyundan sonra İzmitlileri 4—2 yenmiştir. Hakem İ. Muhiddin Bey oyunu çok güzel idare etmiştir.

Adapazarı *Muhabiri*

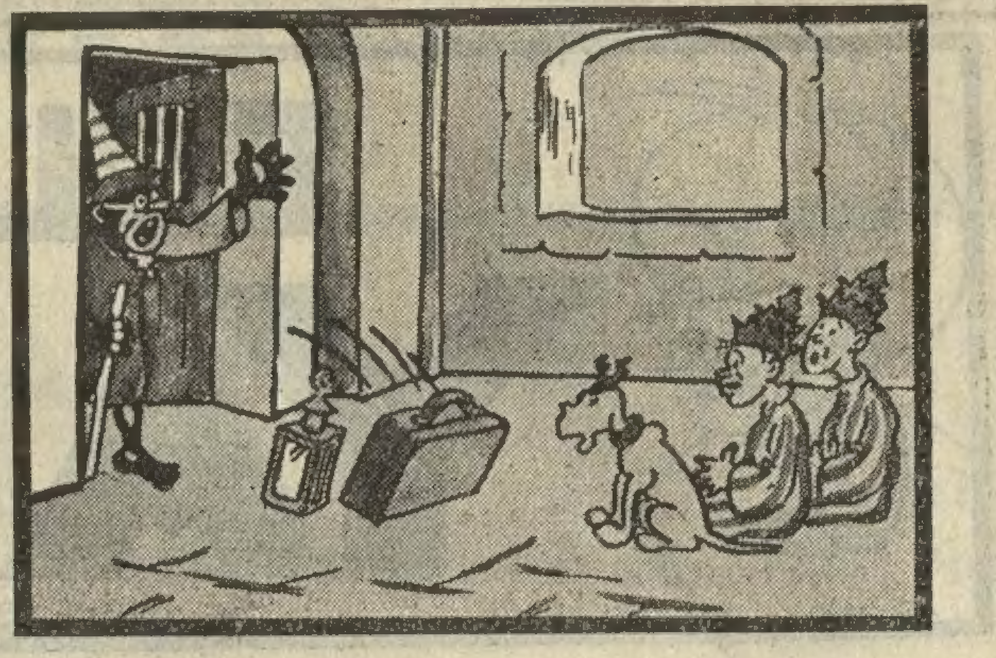

1 — Kara kedinin tüylerinin dik dik olduğunu gören Dikkulak hemen üzerine atıldı. Kedi korkusundan feneri devirerek yerinden havaya fırladı. Dikkulakta onu kovalamaya başladı. Büyücü başının büyü kâseleri filân hepsi devrilmişti. Zavallı arap feryadı bastı. Afacanla Topuz hayret içinde kalmışlardı. Papağan yerinden uçmuştu. Yalnız baykuş açık gözlerile bu işin nasıl biteceğini sessiz bekliyordu. Vaziyet çok berbattı. Korkak kedi her tarafı allak bullak edecekti. Nerdeyse kurukafa bile canlanacaktı.

2 — Fakat büyücü başının aklına hemen düdüğü geldi. Ve eline alarak çalmaya başladı. Baykuş ensesine konmuştu. O anda ne oldu bilir misiniz?.. Sihirli sopa havada uçarak evvelâ Afacanı, sonra da Topuzu dövmeğe başladı. Öyle acıtıyor, öyle acıtıyordu ki.. Afacan kapıdan fırlamış, Topuzda arkasından koşmağa başlamıştı. Kedi ile Dikkulağa gelince, onlar arkası üstü yere yuvarlanarak bacaklarını havaya dikmişler, öylece kalmışlardı.

3 — Büyücü başı Afacanı'da, Topuzu'da, Dikkulağı şimdi bir odaya hapsetmişti. Bavullarınıda fırlatarak:

— Alın.. Dikkulağınızın cezasını sizde görün! dedi. Birde feneri yere bıraktı. Dikkulak hayret içinde kalmıştı. İkisi de eski mektep talebeleri gibi yere çömelmişler, başlarına bundan sonra neler geleceğini düşünüyorlardı. Kral onları bu kuleye koymakla çok fena etmişti. Memnuniyeti böyle mi görmeleri lâzımdı? Bu cinlerin cirit oynadığı boş odada yalnız başlarına ne yapacaklardı?.

FIKRALAR

Balıkların Kemiği

Çocuk — Baba!.. balıkların kemikleri yok mu?..

Babası — Kemikleri yok, amma kılçıkları var!

Çocuk— O kılçıklar balıkların etine batmaz mı?

Dilek

Eski derebeylerinden, biri Salamona:

— Sen iyi bir Yahudisin, dedi. Benden ne istersen vereceğim dedi. Fakat şunu bil: İsteyeceğin şeyin iki katını ortağın Mişona yapacağım.

Salamon şu dileği söyledi:

— Öyle ise, bir gözümü kör et!..

FIKRALAR

Varsa çıksın

Eskiden, sarhoş bir mezarcı vardı. Gece gündüz içer, işini iyi görmezdi. Birgün onun bu halinden şikâyet ettiler. Bunun üzerine bağırdı:

— Ben mi işimi iyi görmiyorum, dedi, gömdüğüm ölülerden var mı dışarı çıkan?..

Büyük adam

—Benim oğlum memleketin en büyük adamlarile konuşuyor!..

— Ya, öyle mi?. mesleği nedir?..

—Telefon memuru!..

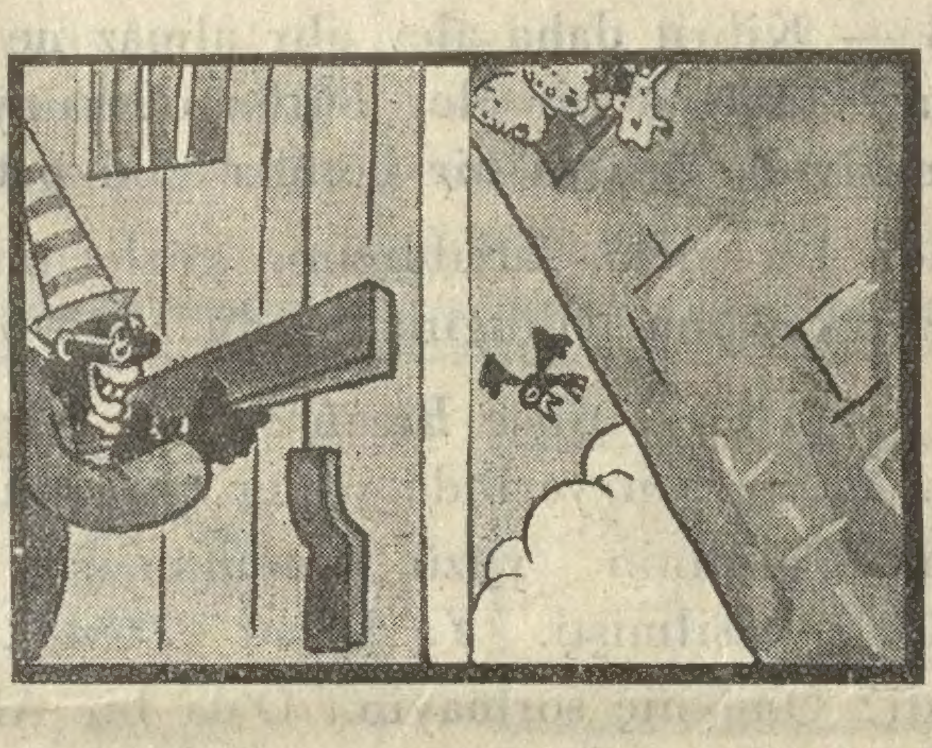

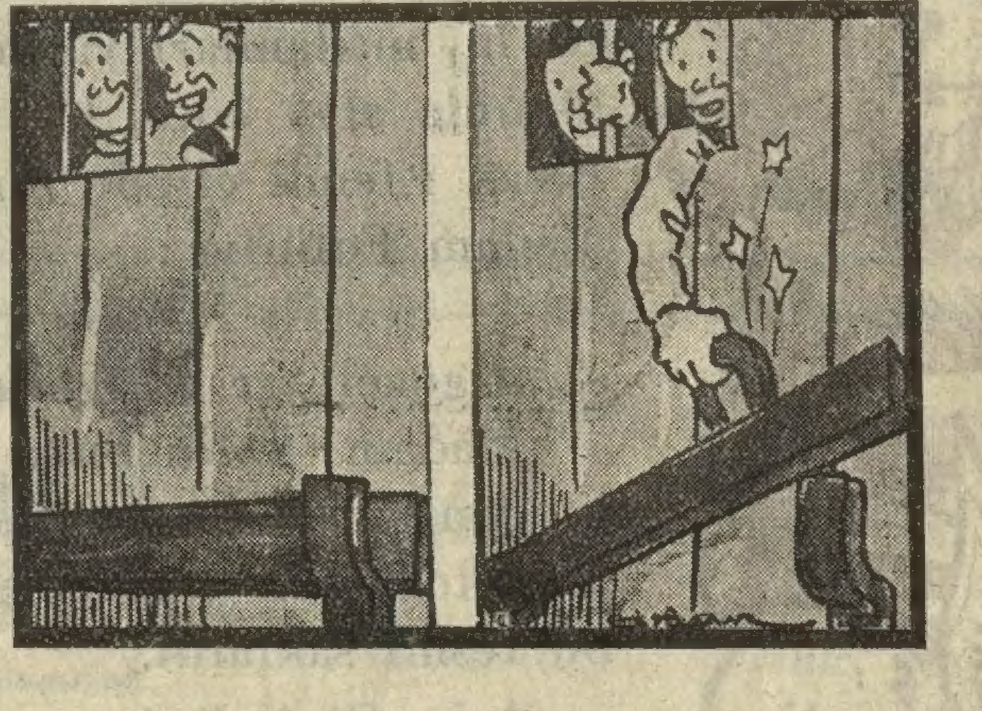

4 — Büyücü başı onları odada yalnız bıraktıktan sonra çıktı, kapıyı sert bir hareketle kapayarak:

— Ey, beyaz çocuklar, buraya geldiğiniz gibi göreceğiniz de var, dedi ve kocaman, ağır bir demiri kapının üzerine kapadı.

5—Şimdi Afacanla Topuzu Dikkulak dikkulenin penceresinden dışarı bakıyorlardı. Etraf ıssızdı. Havada bir kara karga uçuyor, sanki onlara bir uğursuzluk haberi getiriyordu. Üçüde şaşkınlık içinde ovaya bakıyorlardı.

6 — Afacanın aklına mükemmel bir afacanlık geldi. Hemen bavulu açtı. Eski kendi elbiselerini giydiler. Afacan bavulun içinden bir mıknatıs çıkardı:

— Hah.. dedi. İşte şimdi buradan kurtulmanın çaresini buldum. Bu, o kadar şık, o kadar güzel bir şey olacak ki sorma Topuzcuğum..

Siz belki şimdi Afacan ne yapacak? Diye düşünürsünüz.. Dikkulakta küçük efendisine bakarak böyle düşünüyordu.

7 — Pencereden baktılar. Koca demiri kaldırmak için kuvvetleri ve kolları yetişmiyordu. Fakat Afacan:

— Bir dakika dur!. Görürsün.. Bizimde sihirli çeliğimizle koca demir parçası oyuncak olacak, dedi.

8 — Sahiden öyle oldu. Afacan çeliği demire uzattı. Işığa tutulmuş pervaneler nasıl ışığın etrafına kümelenirse çeliği gören kocaman demir:

— Hop!.. Edip havaya kalktı ve öteki demirden ayrıldı.

(*Sonu var*)

FIKRALAR

Köylünün zekâsı

Birkaç sene evvel, titiz bir arkadaşla Anadolu köylerinden birine gitmiştik. O gece bir köylünün evinde misafir olduk, ertesi sabah, köylü bize taze sütle yumurta getirdi. Arkadaşım, teşekkür edecek yerde titizlenmeğe başladı:

— Sütün taze olduğuna inanamıyorum. Süt ile yumurtaya fazla merakım var, Sütü ineğin memesinden içmedikçe, inanmam.

Akıllı köylü atıldı:

— Yumurtayı da ağzınızda mı yumurtlatırsınız ?...

KOTRA GEZİNTİSİ

Şişkoyla usanınca dolaşmakta karada,
Hemen kotraya binip, açıldık Marmarada!..
Rüzgâr şişiriyordu yelkenleri arada,
Şöyle, engine doğru, kırpıverdim dümeni,
Şişko hep süzüyordu korkak gözlerle beni!..

■

Açtığımız yelkenler rüzgârlardan şişmişti,
Minimini kotramız sulara girişmişti!..
Şişko üç buçuk atmış, yüzü çok değişmişti,
"Ya, batarsak?!..„ Diyerek korkusundan deliydi,
Fakat ben keyifliydim, gönlüm çok neşeliydi!..

■

Bu eylül gezintisi bir tatile bedeldi,
Rüzgârlar ne serindi, sularda ne güzeldi!..
Şişkonun suratına koca bir dalga geldi,
Benzemişti ıslanmış bir ıslık sıçanına!..
Ah!.. Bu deniz insanın can katıyor canına!..

AFACAN

FIKRALAR

Et suyu mu hoşaf mı?

Padişahlık devrinde, birgün bir müfettiş hapisaneye girip mahpuslara iyi bakılıp bakılmadığını kontrol ediyormuş. Hapislerdrn biri, bir kap uzatıp:

— Lütfen bu suyu muayene eder misiniz!...

Demiş, müfettiş te:

— Nesi var,pek alâ et suyu!..

Cevabını verinee, mahpus adam gülmüş:

— Fakat onlar hoşaf olduğunu söylüyorlar!..

Nufus memurluğunda

— Oğlum! kaç yaşındasın?..

— Annem gibi mi söyliyeyim!..

Babam gibi mi?..

— Ne demek?..

— Annem yaşını saklar, babam doğru söyler!..

EĞLENCELİ YAPRAK

Bican Efendi bir kadının fotografını nasıl çekti

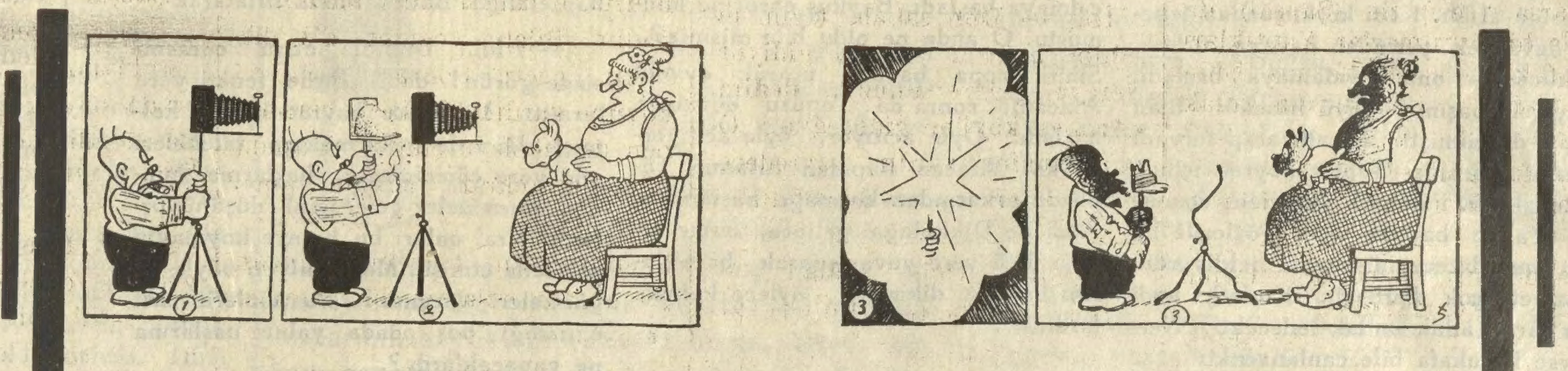

1 — Bican Efendinin oturduğu apartmanda çok iyi bir madamları vardı, adıda Madam Folini ...... Onunla alay eder, konuşurlar, lâf atarlardı. Birgün Bican Efendi elinde bir fotoğraf makinesile gelerek Madam Foliniye:

— Sevgili Madam, bu gün müsaade ederseniz sizin güzel bir fotoğrafınızı çekeyim, dedi.

Madam Folin buna razı oldu. Öyle ya, kırkından sonra Bican Efendi gibi iyi bir adam güzel bir fotoğrafını çekerse elbette tatlı bir hatıra olarak bu resmi saklardı.

2 — Giyindi, kuşandı. Başına hotozile bir çiçek bağladı. İnci gerdanını boynuna astı, finosunu da kucağına alarak fotoğraf makinesinin karşısına geçti, oturdu, Bican Efendi de resim oda içinde daha güzel çıksın, karanlık olmasın diye eline mağneziyom aldı ve kibriti çaktı.

3 — Kibrit daha alev alır almaz ne oldu bilirmisiniz? Büyük bir alev bütün odayı aydınlattı ve mağneziyom ansızın bir bomba gibi patladı. Bican Efendi bir defa sarsıldığını, gözlerinin bir defa ansızın kapanıp açıldığını duydu.. İşte o kadar...

4 — Alev bitince Bican Efendi bir de ne görsün... Makinenin yerinde yeller esiyordu. Yanmıştı. Madam Folininin yüzü, finonun suratı baştanbaşa simsiyah kesilmişti. Ya Bican Efendi, ya Bican Efendi? Onu hiç sormayin.. O da bir Afrikalı zenci gibi kapkaraydi. Acaba bu neden olmuştu, haydi sizi merakta bırakmıyalım. Meğer Bican Efendi mağneziyom yakacağına gidip inhisarlardan barut almış, ve fotoğrafı barut yakarak çıkarmak istemişti...

Bican Efendinin aklına gülmemek kabil mi?...

Akıllı hizmetçi

Efendi — Ayol potinlerimi niçin böyle bağlayıp getirdin?..

Hizmetçi — Acele işim var.. Dediniz de, size kolaylık olsun diye bağladım!..

Şirret hırsız

Komiser — (Hır sıza hiddetle:) Sen bir keman çalmışsın, öyle mi?

Hırsız — Vallahi yalan efendim ben hiç bir çalgı çalmasını bilmem!..

—Dil bayramında ne yaptın!...

—Öz Türkçe söz söylemiyenlerin dilerini bağladım.

Herşey bulunur!

Bizim kurnaz Afacan birgün üstünde (bu mağza da herşey bulunur!.) Lâvhası asılı olan bir dükkâna girdi ve sordu:

— Siz de hakikaten herşey bulunur mu?..

— Mağaza sahibinin " Evet !.. „ Demesi üzerine bir potin, bir hokka, bir tüfek ve bir tavşan istedi. Hayret!. Hepsi hazırlanmıştı. Onun üzerine Afacan güldü:

— Mademki sizde herşey bulunuyor öyleyse bana para da verin de bunları satın alayım!..

Çocuk Sesi

1 Teşrinievvel Pazartesi günü altı renk içinde çıkacaktır. Dernek havadislerini alıp okuyunuz. ÇOCUK SESİ bütün afacanların biricik bilgi kaynağıdır.

EĞLENCELİ HİKÂYE

İ B İ Ş ile Ş A P Ş A L

[Size ba sayıda, Afacanın bu tatil aylarında kazandığı yeni arkadaşlarından (İbiş) ile (Şapşal) ı tanıtıyoruz. Şişko ile Afacan, Karagöz ile Hacivat nasıl zaman beraber gezip işler yaparlarsa (İbiş) ile (Şapşal) da böyle hiç ayrılmazlar. Yaptıkları tuhaflıklara katılacaksınız. Şimdi onların konuşmalarına kulak veriniz:]

Anafor kalktı!..

İbiş — Merhaba!.. Derisi patlamış, ipi kasnağı kırılmış, içi tozla dolmuş, çöpçü arabalarına atılmış bekçi davulu!..

İbiş — Merhaba, ey kayıklarda kalmış, içini dışını fareler yemiş, her tarafı delik deşik olmuş topatan kavunu!..

Şapşal — Şimdi anlat bakalım: Nereden geliyor, nereye gidiyorsun?..

İbiş — Sorma, benim başıma gelenler pişmiş tavuğun başına gelmemiştir!..

Şapşal — Aman geçmiş olsun!.. Anlat bakayım?..

İbiş — Dün sabah bizim ev sahibi baktım sokağa gidiyor. Nereye gidiyorsunuz?.. dedim. «Arnavutköyüne gideceğim.. Orada anafor vardır, seyredeceğim!.. İsterseniz siz de geliniz!..» dedi.

Şapşal — Ooh, ne âlâ!..

İbiş — Elbette.. Bilirsin ki: Anafora bayılırım!.. Hemen peşine takıldım. Köprüden vapura bindik!.. Vapur açıldı, derken biletçi geldi.. Bir de baktım ki bizim ev sahibi kirişi kırmış.. Bende para yok.. Vay canına şimdi ne yapacağım?.. Biletçi yakama sarıldı. Aklıma bir şey geldi. Biletçiye: «Biraz bekle, dedim, Arnavutköyünde anafor varmış, beş on para biz de çöpleniriz, o zaman bilet alırım!..» dedim. Biletçi yüzüme dik dik bakıp geçti. Sonra Arnavutköyüne vardık. Herkesle beraber ben de iskeleye çıktım. Kapıda biletçiler tekrar yakama yapıştılar. «Yahu; ne sabırsız adamlarsınız, dedim, hele biraz durun bir anafor bulayım da, paranızı vereyim!..» dedim.

Şapşal — Olmadı. Yanlış dedin. Çünkü: Arnavutköyünde akıntı vardır, işte bir adına da anafor derler!..

İbiş — Haydi oradan!.. Beni mi kandıracaksın?.. Çünkü herifler bana: «Yavrum!.. Anafor kalktı!..» dediler. Meğerse biz vapurla gelinceye kadar, anafor kalkıp gitmiş!..

Şapşal — E, sonra?..

İbiş — Sonrası, herifler beni pataklamıya başladılar. Meğerse orada büyük bir yalı varmış. Beyefendi pencereden benim halime acıyıp bilet parasını göndermiş. Hemen beni serbest bıraktılar. Bunun üzerine var kuvvetimle biletçilere çıkıştım ve:

— Sizi gidi terbiyesiz adamlar!.. Eğer sizin vapurlarınız bizi zamanında buraya yetiştirseydi, anafor kalkmadan yetişirdim!..

Diye bağırdım.

Hikâyeci ba...

ŞİİRLER

Sonbahar Deresi

Kayalarda çağlarsın,
Neye böyle ağlarsın?..
Yüreğimi dağlarsın
Ey sonbahar deresi!..

■

Senin taşların aktır,
Suların çok beraktır!..
Çıktığın yer uzaktır,
Ey sonbahar deresi!..

■

Yolculuk beni yorsun,
"Koşacağım!..,, Diyorsun!..
Nereye gidiyorsun
Ey sonbahar deresi?..

■

Bıldim.. "yaz öldü!...,,diye
Dertlisin şu saniye!..
Giden gelmez geriye,
Ey sonbahar deresi!..

Küçük Şair

TECRÜBE ETMİŞ

Bizim ibişe babası sordu:

— Bana bak, bakkaldan kibrit aldın mı?.

— Aldım, babacığım!.. Hem de öyle evvelki günkü gibi değil.. Yolda hepsini birer birer tecrübe ettim ateş almıyan bir tane bile çıkmadı!.

OYUNLAR

İğne Suda Yüzer mi?

Bir bardağı su ile doldurunuz. Bir de iğne alınız. Arkadaşlarınıza bu ineyi suyun üstüne yüzdürmelerini söyleyiniz. Hepsi beyhude uğraştıktan sonra, siz:

— İşte ben bu işi yaparım!.

Diye meydana çıkınız. Çok ince bir kâğıdı, meselâ bir sigara kâğıdını ıslatınız ve suyun üstüne koyunuz. Sonrada gayet yavaş iğneyi kâğıdın üstüne bırakınız. Göreceksiniz ki kâğıt az sonra batacak fakat iğne suyun üstünde kalacaktır.

Dikkat: Bundan başka bir usul daha vardır: İğneyi, vazelin gibi iğnenin üzerinde durabilecek yağlara sürdükten sonra suyun üstünde bırakırsanız iğne yine batmaz.

Çıngıraklı tutmaca

Kaç kişi olursa olsun bu oyuna girebilir. Bir tane hariç olmak üzere, herkesin gözü bağlanır. Yalnız bir çocuk eline bir çıngırak alır. Çıngırak yoksa el çırpar. Gözleri bağlı çocuklar bu ellerini biribirine vuran, yahut çıngırak sallayan çocuğu tutmağa çalışırlar. Tamam "yakaladım!.. ,, diye sarıldığı zaman çıngırak sesi başka yerden gelir. Bu oyun çok eğlencelidir.

Şaşırtmaca

Üstünde örtü olan bir masaya bir kaç kitap koyunuz ve arkadaşlarınıza:

— Elinizi dokundurmadan bu kitaplaarı masanın üstünden kaldırabilir misiniz?

Diye sorun. Tabii hepsi (Hayır!.) cevabını verecekler ve o zaman siz, masa örtüsünün dört ucundan tutup kitaplarla birlikte kaldırınız. Bu şaşırtmaca ya hakikaten herkes şaşar!.

Fırsatı Kaçırmayın!
ÇOCUKLAR:
Babalarınıza ve annelerinize söyleyiniz; sizi Hayat Sigortası na koysunlar. Bu büyük bir fırsattır. Çünkü: büyüdüğünüz zaman zengin olacaksınız. Anadolu Sigorta Şirketi ne koşunuz. Size tafsilât verecekler.
Adres:
Anadolu Şirketi — Türk Anonim Sigorta Bahçekapı dördüncü vakıf han, ikinci kat

Memişin şarkısı

Ağzımda var kazma diş,
Bu diş ister çok yemiş!..
Beni kim beğenmemiş,
Adıma derler: İbiş!...

■

Atarım bin martaval
Esvabım tıpkı çuval,
Ayağım biraz topal,
Ağzımda var kazma diş!..

■

Hem kanburum hem sakat,
Dolaşırım iki kat!..
Doğru söyleyin fakat:
Beni kim beğenmezmiş?...

■

Çocuklar beni arar,
Dört tarafımı sarar,
Bende binbir masal var,
Adıma: derler ibiş!...

Memiş

VAY AHMAK VAY!..

— Haberin var mı, o güzel köpeğim kayboldu.

— Vah, vah.. gazetelere ilân verir!..

— Fayda etmez!..

— Neden?..

— Çünkü köpeğim okumak bilmez!..

İşidilmemiş en heyecanlı vak'alar

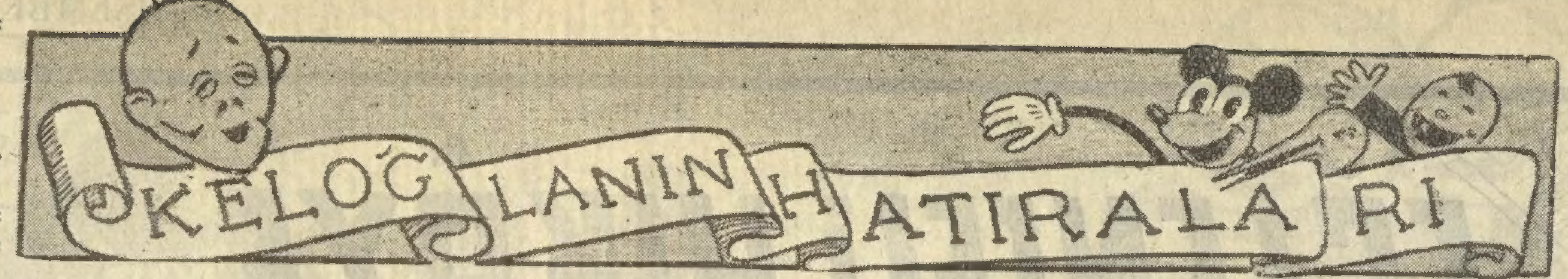

Gülünçlü Polis Romanı

KELOĞLAN POLİS HAFİYESİ:

Dirilen ölü

Hasan kekeledi:

— Hayır, dedi, ben göremedim. Yalnız karım bir gece sabaha karşı görmüş!..

Keloğlan düşündü. Sonra:

— Vaziyetiniz çok karışık.. Fakat ümitsiz kalmayınız. Çalışacağım ve inşallah iyi bir netice elde etmek için kendimi yoracağım!..

Keloğlan kalkmış ve ayrılmaya hazırlanmıştı. Son söz olarak:

— Sakın bana başvurduğunuzu kimseye söylemeyiniz. Haber alanlar bile olsa, benim bu işi kabul etmediğimi bildiriniz!.. Tenbihinde bulunup veda etti.

İkinci kısım

Dirilen ölü ile karşı karşıya

Keloğlan hapishaneden çıkmaz, bir vapura atlayıp doğru Üsküdara, oradan da Karaca Ahmede gitti. Mezarlık civarına ulaştığı zaman kimse onu tanıyamazdı. Çünkü çoktan kıyafetini değiştirmişti. Şimdi onun başında bir işçi kasketi ayağında meşin bir pantalon çenesinde de siyah bir sakal vardı. Tıpkı Üsküdar tramvay şirketinin yol amelesine benzemişti.

Keloğlan, sanki uzak bir yoldan geliyormuş gibi, yorgun argın Karca Ahmedin çeşme yanındaki kahvesine girdi. Herkes onu, yorulmuş bir amele sandılar.

Kahvede bir iki işsiz tavla oynuyorlar, bir peykede bağdaş kurmuş bir ihtiyar kem nargile içiyor, hem de kahveci ile görüşüyordu. Bir aralık söz yine mezarlık cinayetinden açıldı. İhtiyar:

— Doğrusunu istersen, şu zavallı Hasan efendiye acıyorum, yazık yere hapse girdi. Ne kabahati var ki?!..

Diyordu. Kahveci cevap verdi:

— Doğru, amma!.. Bu hortlak yalnız onların gözüne gözükmüş, neden bize gözükmüyor?.. Hem hortlak bıçak kullanır mı?.

Bu sırada Keloğlan söze karıştı:

— Kuzum, beyler!.. Dedi, ben tramvayda ameleyim. Ailemle birlikte bu civarda oturmak için şöyle küçük bir ev istiyorum! Kulağınıza böyle bir şey çalındı mı?

Kahveci atıldı:

— Var amma, birader, hortlağın çıktığı yere pek yakın.... Korkarsın!..

Keloğlan güldü:

— Ne korkacakmışım.. Benim elmasım, param yok ki, hortlak karşıma çıksın!..

Bunun üzerine bütün pencereleri mezarlığa bakan küçük bir evi beş lira aylıkla Keloğlan tuttu. Anahtarını alıp savuştu:

O gece saat on bir raddelerinde, herkes evine çekilip yattığı bir sırada, Keloğlan karanlığın içinde süzülüp, eve daldı ve pencerelerden birine sokulup mezarlığı kontrol etmeğe başladı..

— Daha var —

Bir Afacanın Hatıra Defteri

Tefrika No. 26

Arabaya bindim ve kendimi belli ettirmemek için örtüye sarındım, yattım ve beklemeye başladım, Gece saat ikide onların gideceğini biliyordum, bunu adamlardan işitmiştim ve beni yanlarına almalarını isteyordum; ertesi gün onlar beni buldukları zaman öksüz bir çocuk olduğumu ve san'atlerini öğrenmek istedigimi söylüyücektim, O zaman onlra beni kabul ederler ve ilânlarında: «Küçük çetin, harikulâde bir çocuktur. Çetinin cambaz oyunları şimdiye kadar gördüklerinizin çok fevkindedir» diye yazarlardı.

Her ne kadar uyumamaya gayret ettimse de uyumuş olmalıyım. Gözlerimi açtığım zaman araba gidiyordu. Yıldızların parladıklarını görüyor ve evimi özlüyordum, fakat epeyce uzaklaşmadan beni bulmamaları için rahatça yattım, yoksa onlar beni geriye gönderebilirlerdi. Artık derin bir uykuya dalamıyordum; araba sallanıyor, arabacı da beygirlere kızdıkça fena halde bağırıyordu. Sonra birdenbire büsbütün uyandım, hava ağarıyordu ve ben ağaçları ve parmaklıkları görebildim. Ayaklarım uyuştuğundan biraz kımıldadım ve o sırada bir hayvan böğürdü. Kalbim durdu, fakat sonra birdenbire öyle hızlı hızlı çarpmaya başladı ki, sanki kulaklarımda binlerce gök gürültüsü görebildi. Kımıldamıya korktum, ayaklarım ise son derece ağrıyordu. Biraz durduktan sonra başımı çevirdim ve yanıbaşımda aslanı gördüm. Ben onun kafesinde idim. O, yere uzanmış olduğu halde burnunu pençelerine sürterek yatıyor ve bana sarı gözlerile sanki bunun fena bir şaka olmadığını düşünerek bakıyordu. Oh, sevgili defterim. Zaro Ağa kadar ihtiyarlasam da bu korkunç böğürmeleri unutamam. Bunu kelimelerle tarif edemezsin. Ve işte: Küçük Çetin aslanla beraber yatıyordu. Gittikçe ortalık daha ziyade ağardı. O, yatıyordu ve bu bir şaka imiş gibi bana göz kırpıyordu. Ben ona bakamıyordum. Azıcık kımıldamış olsam böğürüyordu. Korkudan dilim tutulmuştu. Yalnız dualarımı tekrarlıyordum. Annemi, Lemanı, Behiyeti düşündüm, onların hepsi bana ne kadar iyi muamele ediyorlardı ve benim kaçmaklığım ne kadar münasebe-sizlikti; fakat aslan «Çok geç! Bunu daha evvel düşünecektin, Küçük Çetin! Yalnız kakvealtıma kadar bekle. Karnım acıktı mı seni iki lokmada yutarım» der gibi bakıyordu. Oh, bu korkunçtu! Zaman müthiş uzayordu. Gündüz oldu. Aslan kuyruğunu sallamıya başladı. Galiba, şuurumu kaybettim.

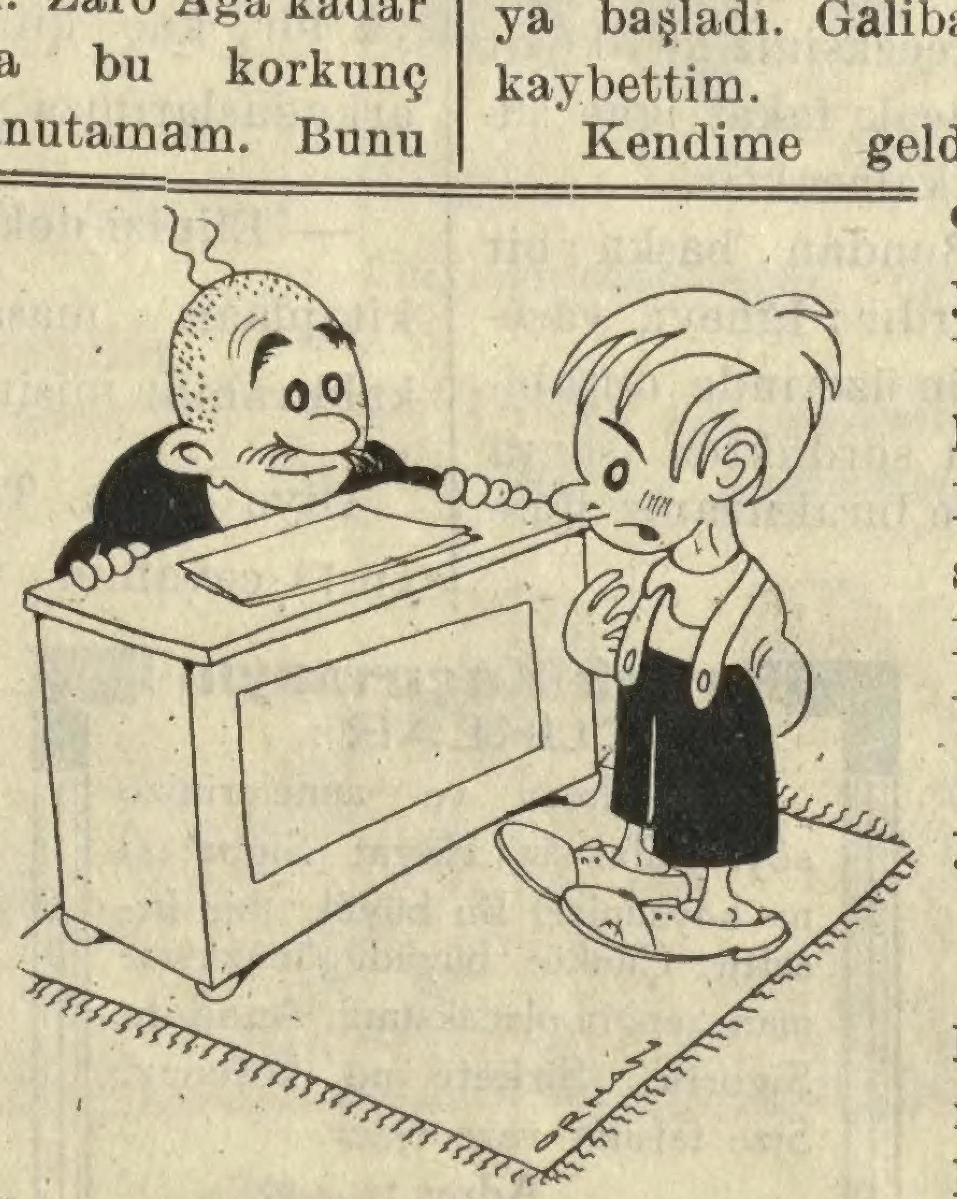

—Efendi amca bir parç silgi kâğıdı verir misin? yutacağım
– Ne yutacakmısın.. Niçin?..
— Biraz mürekkep yuttum da çeksin diye..

Kendime geldiğim zaman otlar üstünde yatıyordum. Yanımda bir kaç kişi vardı. Biri yüzüme su serpiyordu. Ben oturdum ve sordum: «O, beni daha yemedi mi?» Arabacı:

— Buna az kalmıştı, dedi, fakat Allahaşkına söyle sen Çiçeronun kafesine nasıl düştün? Ben, ona, cambazlık san'atini öğrenmek istediğimden arabaya nasıl bindiğimi anlattım. Bu kaba adamların hepsi göldüler ve annemin yanıma dönersem, daha muvafık olacağını söylediler. Arabacı:

— Kendini bahtiyar addetmelisin, dedi, biz, ihtiyar Çiçeronu kafesinde hasta olduğu için bıraktık, fakat sen oraya nasıl girdin?

Ben, bir şeyi kapı zannederek açtığımı ona söyledim. Kolu çevirerek kapıyı açmış, içeriye girmiş ve tekrar onu kapamıştım. Bu, sürgülü bir kapı idi ve rahatça yatmıştım. Sonra o aslanın böğürmesini işittiğini ve başını çevirince beni kafeste gördüğünü ve ölüm korkuları geçirdiğini bana anlattı. O beni çarçabuk dişarıya çekmiş ve aslanı kırbaçla dövmeye mecbur olmuştu.

Bu suretle arabanın yüksek sedirinde oturarak onunla beraber en vakın kasabaya kadar gittim ve cambazlıktau tamamen nefret ettim.

Eve öğleden sonra yorgun ve yürüyemiyecek kadar halsiz olarak döndüm. Bizimkiler fena çocuğu tekrar gördüklerine sevindiler. Beui kaybolmuş bir çocuk gibi kabkl ettiler.

(Devam edecek)

BİLMECE 103

Bu haftaki bilmecemiz kelimelidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek *(İst. posta kutusu 61: AFACAN Gazetesi 103 üncü bilmece memuru) adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.*

Ç.C.. S.S. D.R.E.İ.E
K.Y.O.U.U.

Yukarıdaki noktalı yerlere aşağıdaki harfleri yerleştirerek cümleyi tamamlamıya çalışınız.
Z, A, U, N, L, İ, E, D, Ğ, O, N, E, N, K, Bilmeceyi doğru hallettikten sonra zarflarınızı açık bırakarak 40 paralık pulla yukarıdaki adrese yollayınız.

Hediyelerimiz

Birinciye: Bir senelik (Afacan) abonesi.
İkinciye : Büyük bir şişe kolnyao
Üçüncüye: Bir spor gömleği
50 inciye kadar: Şekerleme kitap, çikolata kart verilecektir.

Kazananlar

Bilmecede Kazananlar

99 Numaralı kelimeli bilmecemizin halli: Teşrinievvel idi. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Çocuk Sesi cildi kazanan:

Tarsus orta mektebi No. 134 Halil Bey.

Bir şişe kolonya kazanan

İst' Kumkapı Şehsuvar Bey sokak No. 35 Asuman Hanım.

Bir kutu bisküit kazanan

Davutpaşa orta mek' s. 2 - A no. 266 Fuat Bey.

DİKKAT: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Şekerleme Kazananlar

(Anadoluya Kitap)

Trabzon uzun sok. cad. Ali efendi zade İsmet oğlu Mehmet, Galata Şehsuvar sok. no. 27 Lüiz, Antalya merkez sıhhat memuru Tahir ef. oğlu Selâhattin, Beyazıt soğan ağa mahallesi no. 18 Yusuf Cemal, İst. 7 inci ilk mek. s. 4 no. 399 Mustafa, İst. Yeni Nesil ilk mek. s. 4 Ünen İbrahim, İzmit belediye memuru Bekir Bey kızı Nermin Hanım ve Beyler.

Kakao paketi kazananlar

(Anadoluya Kitap)

Antalya Tadane cad. bisikletçi Muharrem, Akhisar tenekeci H. Ali Mahir ef. yanında Hüsnü, İst. Sen Benua mek. talebesinden Hayret, Büyükada ilk mek. no. 53 Türkân Beyoğlu musevi lisesi s. 4 no. 169 Avram, İst. Rumeli Hisarı Doktor Apti Bey oğlu No. 51 Talât, Söketelegrof hat memuru oğlu Mehmet Üsküdar Doğancılar Eczane sok, no. 30 Selâhattin, Ist, Galatasaray lisesi s. 9 no. 1209 Behiç, Manisa 16 ıncı fırka muhasebecisi Rüştü Bey oğlu Adnan Bey ve Hanımlar.

Masal kitabı kazananlar

Beşiktaş Balmumcu D. şehir m. No. 221 Turgut, Üsküdar m. O. orta mek. s. 1-13 no' 953 Nedim, Ist. 6 ıncı ilk mek. no. 169 Nigâr. Büyükada 23 Nisan cad. no. 43 Fethi, Konya göz doktoru Kâmil bey oğlu Selâhattin, Ist. posta, telegrafçı Hamza efendi vasıtasile Ömer, Izmir iki çeşmelik hasta sok. no. 88 Saniye. Bursa yeşil mahaliesinde anbar sok. no. 7 Ahmet, Eyüp camii kebir cad. no. 48 perükâr Emin. Fatih Hoca üvey mahallesi türbi sokak no. 18-1 Saadettin, Beşiktaş Ihlamur dere cad. no. 7 Rüşen, Karaköy balık pazarı no. 16 Mihal, Ist. Alaman mek. Hakkı Lütfi, Izmit Veli Ahmet mahallesi Hacı Kasım sok. no' 24 Emine, Adapazarı Hükûmet karşısı no. 2 yazıhanede Ahmet Bey oğlu Ziya B. ve H. lar.

Manzara kartı kazananlar

Kadıköy rıhtım boyu Recai zade sok. Galip bey apart. no. 2 Fetiye, Ankara M. M. baş mimar Halit Bey oğlu Suha' Beykoz ilk mektepten Suat, Eskişehir valisi Hakkı Bey kerimesi Nıhal, Ist. Kadıköy Umran apart' Necmi, Ist. Sinem Köy Şahin sok. no. 69 Muallâ, Üsküdar Doğancılar gelin alayı sok. no. 10 Necip, Ist. Çengelköy mezarlık cad. ne. 29 Halil, Kütahya lisesi s. 2-B no. 353 Mustafa, Ankara sabani mahallesi Zaim sok. no. 72 Necati, Mersin hastane cad. no. 38 Kadri, Heybeliada ilk mek no. 23 Aptullah' Heybeliada ay yıldız caddesi no. 6 Vehbi, Sirkeci Orhaniye cad. elektrikçi Mehmet Dursun, Feriköy Rum kilisesi önü sok. no. 93 Sakar Bezigian Bey ve Hanımlar.

SON

Bulmacada kazananlar

42 Numaralı resimli bulmacamızda saklı bulunan büyük köpeği doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Bir şişe kolonya kazanan

Maçka silahane caddesi Aziziye palas no. 4 Hale Kırzade Hanım.

3 aylık abone kazanan

Eskişehir Sakarya cad. ikinci istiklâl sokak no. 27 Zekiye Hanım

Bir gömlek kazanan

Beyoğlu yeni çarşı polonya sok. no. 81 Asım Bey.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Birer roman kazananlar

Nişantaşı şair Nigâr sok. no. 36 Celâl sadullah, İst. Ortaköy şair Necati yokuşu no. 15 Adil Ali, Develi orta mek. no. 20 Nevzat, Inegöl Sadık bey sokağında no. 12 Belma, Pangaltı bilezikçi sok. no. 101 Ekrem, Ankara Genç ağa apart. No. 4 Faruk, Ist. Arnavutköy tramvay cad. no. 109 Janet Acemyan, Bey ve Hanımlar.

Birer çikolata kazananlar

(Anadoluya Kitap)

Tekirdağ tüccardan Malkaralı Şakir Bey kızı Reyhan, Samsun tenviri efkâr sok. no, 73 - 018 Keriman, Aksaray sülüklü çeşme karşısı Süheylâ, Fatih baş imam sok. no. 4 Muallâ Osman, Demirci J. baş çavuşu Şevket Bey kerimesi Halise, Galatasaray lisesi s. 2 no. 1144 İshak, Ist. Divanyolu Feruz Ağa camii avlusu no. 5 Muazzez, Ankara Yenişehir mimar sok, no. 13 Nuran Ziya. Kızıltoprak istasyon cad. no. 55 Fatuş, Kütahya Küçük çarşı civarında no. 270 hanede Gülsüm hanım ve beyler.

Cep defteri kazananlar

Bursa toya Hatun mahallesi no. 30 hanede Ahmet bey oğlu Necdet Beşiktaş kılıç Ali asariye camii çıkmazı no. 3 Behire, Ist. 1 inci ilk m. no. 162 Riza, Ist. erkek lisesi s. 6 no. 90 Muharrem, Zonguldak posta kutusu no. 21 İbrahim, Kadıköy itfaiyesi ser sojörü Cevat Bey oğlu Behçet, Zonguldak Devrekli kahveci muri oğlu Ömer Lütfi, Düzce posta T. T. müdürünün oğlu Orhan, Ist. Kumkapı kulluk sok' no. 11 Kiriakiça, Haliç fener kiremit mahallesi no. 15 Yasef Bey ve Hanımlar.

SON

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

Hediye Kazananlar

1 — Üsküdar muhtelit orta mek. no. 603 Bedrettin Bey Afacan bilmecesinden bir kutu sulu boya takımı kazanmıştır.

2 — Kandilli kız lisesi no. 236 Muhsine H. Afacan bulmacasından bir lâstik top kazanmıştır.

BULMACA: 45

Bu haftaki bulmacamız resimlidir Hal varakalarına aşağıdaki kopunu ilâve ederek (*İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 45 inci bulmaca memuru*) adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.

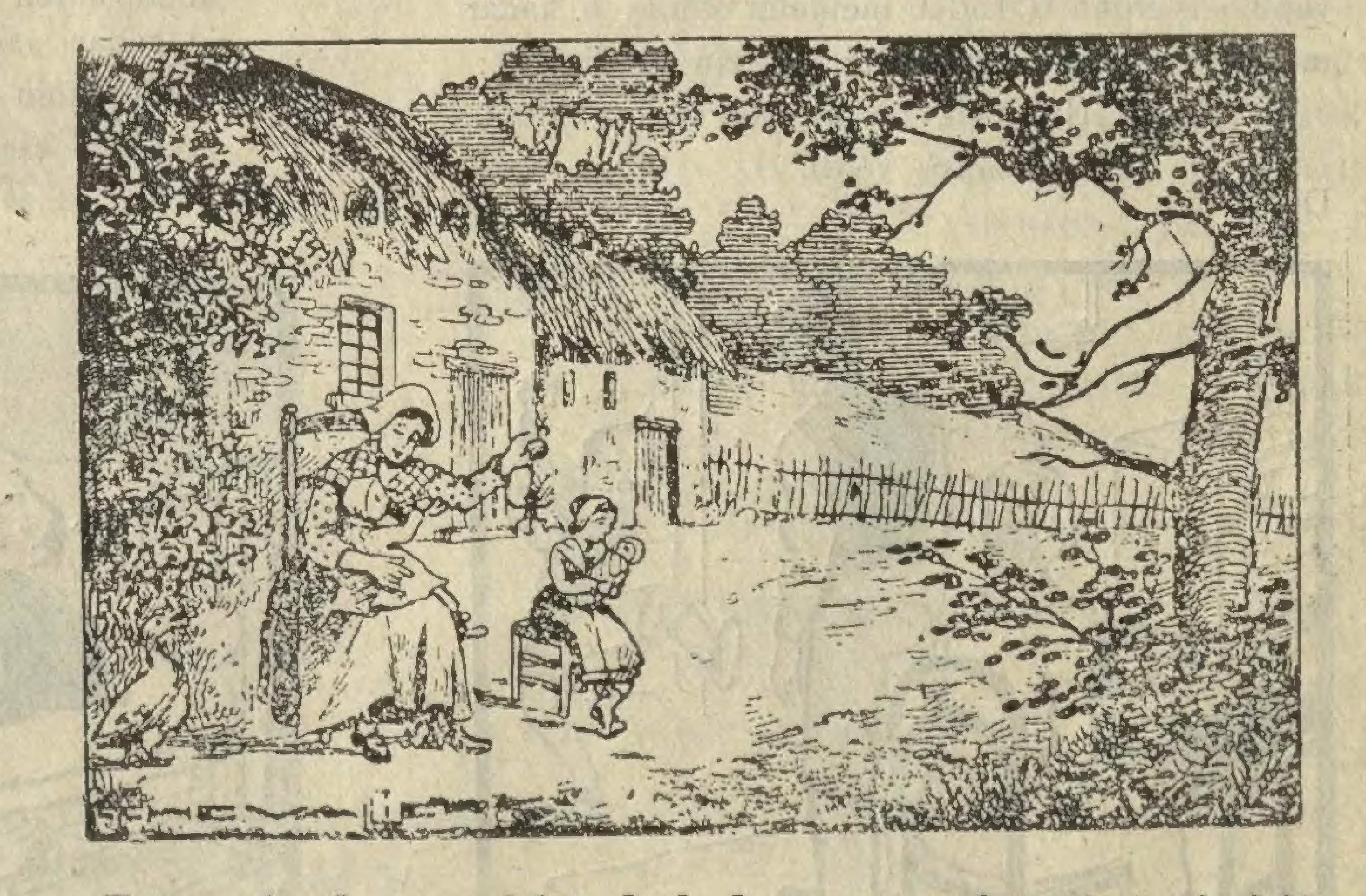

Bu resimde çocuklar babalarının gelmesini bekliyorlar. Babaları da gelmiş onları gözetliyor. Acaba siz bu adamı resimde görebilir misiniz? doğru halledenler arasından 30 kişiye muhtelif hediyeler vereceğiz.

"Afacan„ Bilmece kuponu : 103

"Afacan„ Bulmaca kuponu : 45

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

ABONE ŞARTLARI
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört, 50 „

Karagöz Hacivatı Nasıl Kızdırdı?..

[Bilirsiniz ki, her sefer Hacıvat Karagözü kızdırır ve bununla eğlenirdi. Fakat bakınız bu seferde aksine oldu:]

Hacıvat — Akşam şerifler hayır olsun, efendim!..

Karagöz — Hoş geldiniz, safa geldiniz!..

Hacivat — Keyifler inşallah iyidir?

Karagöz — Çok teşekkür ederim!..

Hacivat — Aman, efendim; başıma bir şapka almıştım da, gelirken biraz dinlenmek üzere size uğradım!..

Karagöz — Şapka aldınsa bana ne, be adam?..

Hacivat — Be herif!.. Öylemi söylerler?.

Karagöz — Ya nasıl derler?

Hacivat — Güle güle, başında paralansın derler!..

Karagöz — Pekâlâ!.. Başında paralansın, efendim!.

Hacivat — Ha, şöyle!. Derken efendim, baktım ki evde odun bitmiş... Gittim on çeki odun aldım!.

Karagöz — Başında paralansın efendim!..

Hacivat — Ne dedin?. Bu, şapka değil, odun yahu!..

Karagöz — Başında paralansın efendim!..

Hacivat — Sus!. Öyle demezler!...

Karagöz — Ya, nasıl derler?..

Hacivat — Güle güle yak.. Otur da külüne bak.. Derler!.

Karagöz — Pekâlâ!.. Güle güle yak Otur da külüne bak!..

Hacivat — Aferin, şimdi oldu!. Ne diyordum, efendim.. Odunları eve getirdik.. Fakat bir masraf daha çıktı. evi tamir etmek lâzımgeldi. Bu işi yaptık.. Bizim ev şimdi çok güzel oldu....

Karagöz — Güle güle yak.. Otur da külüne bak!..

Hacivat — Hay, dilin kopsun! Öylemi derler?.

Karagöz — Ya, nasıl derler?..

Hacivat — Oh!.. Oh!. Maşallah, pek memnun oldum. Güle güle oturunuz!.. Hiç içinden çıkmayınız!.. „ Derler!.,

Karagöz — Güle güle otur..

Hacivat — Eyvallah fakat tam o sırada bir alacaklı geldi. Borcumu istedi. Başladık kavgaya..

Karagöz — Ha, gayret..

Hacivat — Mesele mahkemeye düştü. Döğüştüğümüz için ikimizi de hapse attılar!.

Karagöz — Oh!. Oh!. Memnun oldum.. Güle güle otur, hiç içinden çıkma!.

Hacivat— Aman, ne yaptın?. Yahu; evde değilim, hapisteyim, hapiste...

Karagöz — Güle güle otur dedik ya hiç içinden çıkma!.

Hacivat — Öyle demezler... „Yakında biri sebep olur da çıkarıverir.. Dilerim, öbürünü de çıkarırlar.„ Derler.

Karagöz — Pekâlâ.. Anladım..

Hacivat — Evet, ne diyordum: Hapiste bir müddet kaldık.. Sonra bizi affettiler. Bu sevinçle eve gelirken yüzümü bir yere çarptım, fena halde gözüm ağrıdı.

Karagöz — Biri sebee olur da çıkarıverir. Dilerim öbürünü de çıkarırlar!.

Hacivat — Ne dedin, be herif? Gözümü çıkarıyorsun, sözüne dikkat et..

Karagöz — Evet efendim!. Dilerim öbürünü de çıkarırlar!..

[Artık sabrı tükenen Hacivat tam Karagözün üstüne atılacağı esnada Karagöz kahkahalarla gülüp kaçtı.. Haftayı sabırsızlıkla bekleyiz!.]

Resimli Roman

Pire Nurinin Yaramazlıkları

No. 43

1 — Pire Nuri'nin sevgili ustası sevgili çırağının yaptığı işlerden o kadar memnun olmuş, o kadar memnun olmuştu ki ona bir ay izin verdi.

— Haydi Nuri, git, bir ay gez, dolaş, eğlen!.. di. On lira da bahşiş verdi.

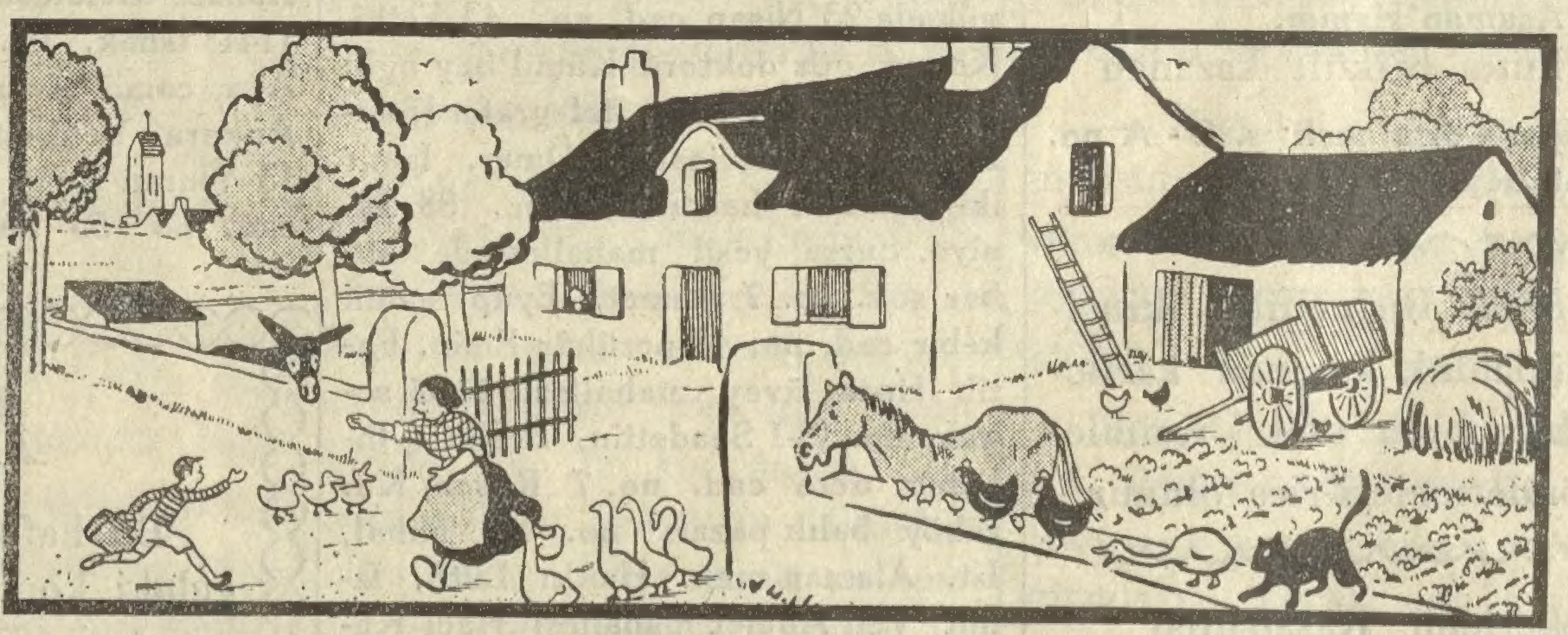

3 — Teyzesi Zehra Hanım Yakacıkta meşhur bir çiftçidir. Pire Nuriyi çoktan görmediğinden onu otomobilden inip çiftliğine doğru koştuğunu görünce o kadar sevindi, o kadar sevindi ki tabanları dört açarak sevgili Nuriciğine koştu. Bütün çiftlik hayvanları sahiplerinin bu taşkın sevincini görerek onlar da neşelenmişlerdi. At kişniyor, kedi miyavlıyor ve eşek (A. İ.. A.. İ.) Diye şeviç sedasını yanıyordu.

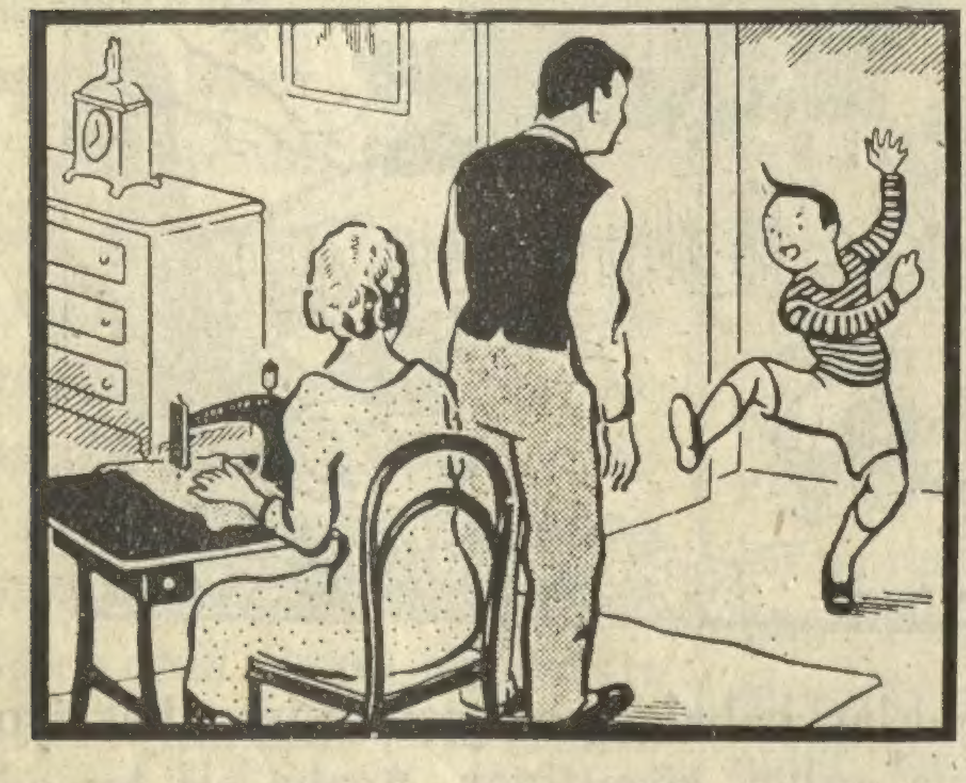

2 — Pire Nuri bu müjdeyi haber alınca hemen zıplıyarak annesile babasına koştu. Onlar için de bu iyi bir haber oldu. Çünkü zaten tatil münasebetile onu Yakacıkta Muallim Ahmet Halit Beyin köşkü yanındaki teyzesine göndermek istiyorlardı.

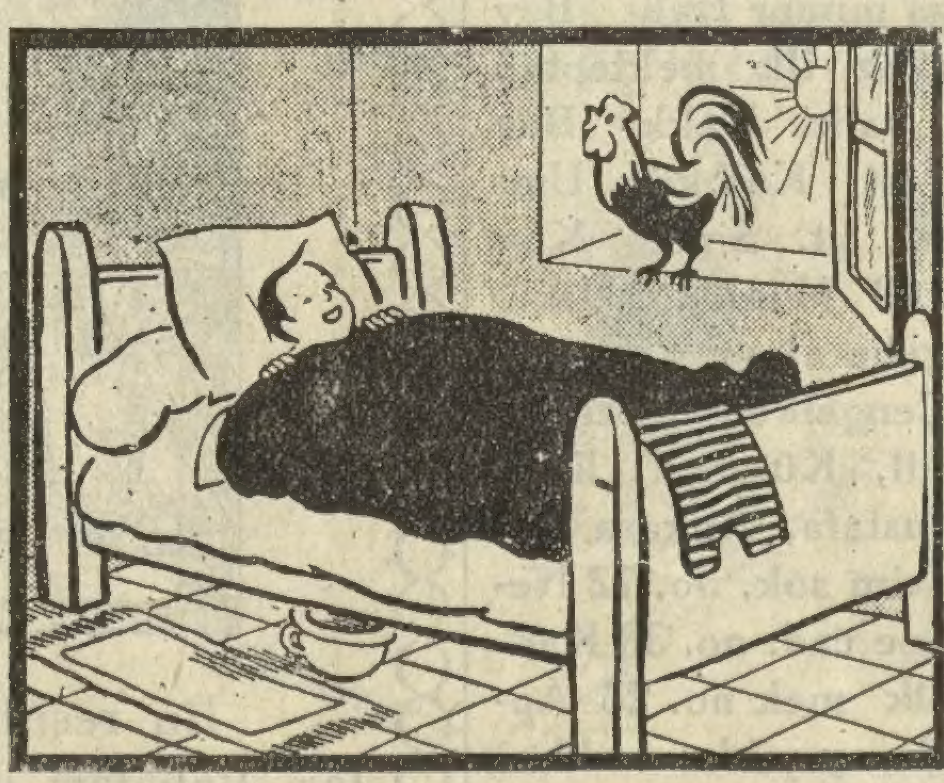

4 — Büyük çiftlik yatağı içinde Pire Nuri rahat bir gece geçirdikten sonra horoz sadaları içinde uyandı. Öteki hayvanlarda kendi sadalarile haykırıyorlardı. Pire Nuri oh, ne kadar bahtiyardı.

5 — Kahvealtıdan sonra Pire Nuri teyzesine, çiftlikte kendisine bir iş gösterilmesini rica etti. Zehra Hanımda on iki koyun vererek otlatmaya götürmesini söyledi.

— Devamı var —

is. Ülkü matbaası Cağaloğu yokuşu No. 40 Sahibi ve umum neşriyat: müdürü M. Faruk